

Educació

Pere Ribes, estudiant cec de Periodisme a la Universitat Autònoma de Barcelona, comparteix pis amb quatre estudiants a la Vila Universitària. L'afany d'aquest jove de 18 anys acabats de fer per ser un més a la facultat és un fet que està aconseguint amb escriu en aquests primers mesos de curs.

Del repte majúscul a la «rutina»

Jordi Cotrina

HELENA LÓPEZ
Barcelona

Escalfa un tàper de la seva mare al microones de la cuina oberta del pis que comparteix amb quatre estudiants més. Arribar d'Olot en el bus del diumenge a la tarda carregat de carmanyoles per a (gairebé) tota la setmana és només una de les moltes coses que Pere Ribes fa com tots els nois de comarques que estudien a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i viuen a la Vila Universitària. L'afany d'aquest jove de 18 anys acabats de fer és ser un més a la facultat, una cosa que en els pocs mesos que fa que va començar la seva vida universitària, aquest setembre, amb 17 anys encara, està aconseguint amb escriu i amb molt d'esforç. Una cosa que aquest jove invident –cèlebre per narrar des de molt petit els partits de la UE Olot amb passió contagiosa– ha estat fent tota la vida.

La seva mare cuina tan bé que qualsevol rebutja els seus tàpers, apunta entre rialles. L'olor que després pren la carmanyola al treure-la del microones confirma que no menteix. «Cuino poc, però alguna cosa sí que em preparo, ¿eh? L'únic que no puc fer és la bugada, perquè les rentadores són comunitàries i em costaria identificar les meves peces, així que la roba sí que me l'emporto a casa per rentar-la el cap de setmana», explica.

Estudia Periodisme –la seva primera opció–, professió que l'apassiona des dels 8 anys i n'hi ha prou amb posar-li un micròfon davant per confirmar que és el seu fort, tot i que aquest estiu, setmanes abans de començar, li van entrar tots els dubtes. A mitjans d'agost, malgrat haver accedit a la carrera que volia i ja tenir pis a la Vila, no ho tenia gens clar i l'hi va confessar a la seva mare, que, com sempre, li va treure la idea d'abandonar del cap. «No volia venir, tenia molta por a no sentir-me integrat, a enfrontar-me sol a un entorn en què no coneixia ningú, un lloc tan gran, a més», se sincera.

Però a la UAB el va rebre l'Àngela, la tècnica d'autonomia personal de l'ONCE a qui ja coneixia, perquè li havia fet sessions quan era petit, i tot va canviar. «El fet d'estar amb algú a qui ja coneixia,

El jove Pere Ribes, estudiant de Ciències de la Comunicació, al seu apartament de la Vila Universitària.

L'apassiona el periodisme des dels 8 anys. Només cal posar-li un micròfon per comprovar-ho

A la UAB el va rebre la tècnica d'autonomia personal de l'ONCE, a qui ja coneixia

que era, a més, una persona pròxima, amb molt tacte, molta humanitat i molta professionalitat, em va tranquil·litzar», assenyala, agraït. I quan va conèixer els companys el primer dia de classe –en realitat, la seva gran por– va tenir molt bones sensacions. «No hi va haver ningú que em fes sentir malament», prossegueix, assegut al llit de la seva habitació.

Ja domina el recorregut entre la

Facultat de Ciències de la Comunicació –on estudia– i la Vila Universitària –on viu–, camí que fa cada dia ajudat pel seu bastó. Primer repte superat: ser capaç d'anar sol de casa a classe i de classe a casa. Però la vida universitària és molt més que això i el Pere ho té molt clar. Per això ja coneix també bé el camí de la plaça Cívica, el bar de la qual és el centre neuràlgic de la vida social al campus. «Sembla un repte majúscul, que ho és, però al final es converteix en rutina», explica el jove, que té un parell d'amics que ja coneixia d'abans en altres facultats, amb qui de vegades queda. «El fet de sortir de la rutina em fa sentir molt bé», afegeix.

Ho està aprovant tot

Referent a la part acadèmica –no era ni de lluny pel que més patia, però també és una qüestió rellevant– de moment ho està aprovant tot, i està matriculat en cinc assignatures, 30 crèdits, un primer semestre de primer complet. «Al principi has de fer l'exercici d'explicar al docent què significa la teva discapacitat i fer-ho per a mi de

vegades és difícil, perquè és una cosa que jo tinc molt integrada, però tothom ho ha entès molt bé i s'ha adaptat», relata.

Fa pocs mesos que és a la universitat i el canvi de vida ha sigut majúscul, però el Pere tanca l'any en què ha viscut el canvi més gran de la seva vida orgullós del que ha aconseguit, i no és per a menys. «Sé anar a la farmàcia de la plaça Cívica si necessito alguna cosa, i si em desoriento buscant qualsevol altre lloc, puc preguntar a algú. Tot ha sigut un aprenentatge, també saber preguntar les coses; però l'autonomia són ales per a les persones que no hi veiem», assenyala.

La integració amb els companys de la facultat –la cosa que més el preocupava– ha anat també molt millor del que esperava. «Venia d'una mala experiència a l'institut, on em vaig sentir molt diferent per com se'm mirava, perquè veien el bastó més que a mi, i això em va marcar; però això aquí no ha passat, i els nous companys m'han ajudat molt i m'han tractat molt bé», explica, feliç. ■

LLENGUA

'Polarización', elegida paraula de l'any 2023 per la FundéuRAE

EL PERIÓDICO
Madrid

Polarización ha sigut triada paraula de l'any 2023 per la FundéuRAE, un terme que ha sigut seleccionat per la seva àmplia presència en els mitjans de comunicació i per l'evolució que ha experimentat el seu significat i que s'ha imposat a unes altres 11, entre les quals es trobaven *amnistia*, *guerra* o *fentanyl*.

Segons va explicar ahir la FundéuRAE, fundació promoguda per la Real Academia Española i l'agència Efe, en els últims anys s'ha estès l'ús de la veu *polarización*, que està recollida des del 1884 al diccionari acadèmic, per al·ludir a situacions en les quals hi ha dues opinions o activitats molt definides i distanciades (amb referència als pols), en ocasions amb les idees implícites de crispació i confrontació.

És habitual trobar en els mitjans exemples que al·ludeixen a diverses formes de polarització a escala mundial: la polarització de la societat, de la política, de l'opinió pública o de les postures a les xarxes socials.

De fet, tant el verb *polarizar* com el seu corresponent substantiu *polarización* s'utilitzen amb freqüència per expressar la idea de divisió en dos blocs, posicions o opinions enfrontades, assenyala FundéuRAE.

Segons indica el *Diccionario de la lengua española*, *polarizar* és, entre altres coses, «orientar en dues direccions contraposades», i al *Diccionario esencial* s'ofereix el següent exemple: «La guerra va polaritzar la societat».

A més del seu interès lingüístic, l'altre motiu per a l'elecció d'aquest terme ha sigut la seva elevada presència en els mitjans de comunicació durant els últims mesos. Aplicada a la política i a l'àmbit ideològic, al món esportiu, al debat en les plataformes digitals i, en general, a qualsevol escenari en el qual sigui habitual el desacord, la veu *polarización* s'ha estès al llarg del 2023, explica la fundació. ■